

Sygn. akt VI U 388/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Kryńska-Mozolewska

Protokolant: starszy protokolant sądowy Lena Fremmel

po rozpoznaniu w dniu 7 maja 2019 r. w Warszawie na rozprawie
sprawy z odwołania I. S.

- od decyzji (...) w W. z dnia 10 października 2018 r znak: (...)

- od decyzji (...) w W. z dnia 22 października 2018 r znak: (...)

- od decyzji (...) w W. z dnia 31 października 2018 r, znak: (...)

przeciwko (...) w W.

o zasiłek chorobowy, zasiłek opiekuńczy

orzeka

1. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 31 października 2018 r w ten sposób że przyznaje odwołującej I. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 01.10.2018 r do 05.10.2018 r;
2. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 22 października 2018 r w ten sposób że przyznaje odwołującej I. S. prawo do zasiłku opiekuńczego za okres od 17.09.2018 r do 21.09.2018 r;
3. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 10 października 2018 r w ten sposób że przyznaje odwołującej I. S. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 03.09.2018 r do 7 września 2018 r.

Sygn. akt VI U 388/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 października 2018r. (...)w W. odmówił I. S. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 3 września 2018r. do 7 września 2018r.

W uzasadnieniu decyzji wskazał, iż niezdolność do pracy powstała w okresie kiedy odwołująca nie podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

(decyzja z 10 października 2018r. – a/r)

Decyzją z dnia 22 października 2018r. (...) w W. odmówił I. S. prawa do zasiłku opiekuńczego za okres od 17 września 2018r. do 21 września 2018r. oraz od 24 września 2018r. do 30 września 2018r.

W uzasadnieniu decyzji przytoczono argumentację jak w decyzji z dnia 10 października 2018r.

(decyzja z 22 października 2018r. – a/r)

Decyzją z dnia 31 października 2018r. (...) w W. odmówił I. S. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 1 października 2018r. do 5 października 2018r., przytaczając tą samą argumentację co w poprzednich decyzjach.

(decyzja z 31 października 2018r. – a/r)

I. S. w odwołaniu od powyższych decyzji wносиła o przyznanie jej zasiłku chorobowego i zasiłku opiekuńczego za sporny okres.

Uzasadniając swoje stanowisko wskazała, iż zaprzecza aby nie podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

(odwołanie – k. 1-3; odwołanie – k. 1 akt VI U 389/18; odwołanie – k. 1 akt VI U 12/19)

(...)w W. wniósł o oddalenie powyższych odwołań podtrzymując argumentację wskazaną w zaskarżonych decyzjach.

(odpowiedź na odwołanie – k. 6; odpowiedź na odwołanie - k. 4 akt VI U 12/19)

Sąd postanowił połączyć powyższe sprawy do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia pod sygn. VI U 388/18.

(postanowienie z 21 stycznia 2019r. – k. 4 akt VI U 389/18; zarządzenie z 9 stycznia 2019r. – k. 6 akt VI U 12/19)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

I. S. prowadzi nieprzerwanie od dnia 4 września 2015r. pozarolniczą działalność gospodarczą i z tego tytułu podlega dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Od 19 czerwca 2017r. do 17 czerwca 2018r. odwołująca przebywała na urlopie macierzyńskim i z tego tytułu pobierała zasiłek macierzyński. W tym czasie płaciła składki, zarówno przed udaniem się na urlop macierzyński, jak również w trakcie urlopu i po nim.

Odwołująca nigdy nie zawieszała działalności gospodarczej, ani nie wyrejestrowywała się z dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego.

(okoliczność bezsporna, a nadto dowód: wniosek o poświadczenie ubezpieczenia chorobowego – a/r)

Po zakończeniu pobierania zasiłku macierzyńskiego, odwołująca nie złożyła ponownego wniosku o objęcie jej dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym.

(okoliczność bezsporna)

Odwołująca była niezdolna do pracy w okresie od 3 września 2018r. do 7 września 2018r., od 1 października 2018r. do 5 października 2018r., zaś w okresie od 17 września 2018r. do 21 września 2018r. oraz od 24 września 2018r. do 30 września 2018r. sprawowała opiekę nad chorym dzieckiem.

(okoliczność bezsporna)

Odwołująca nie została pouczone przez organ rentowy, że powinna się wyrejestrować, a następnie ponownie zarejestrować do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego.

Organ rentowy dokonał wyrejestrowania odwołującej z urzędu, nie informując jej o powyższym.

(okoliczność bezsporna)

Mając na uwadze stan faktyczny był między stronami bezsporny, spór bowiem sprowadzał się wyłącznie do interpretacji prawa.

Sąd zważył, co następuje:

Przedmiotem rozpoznania niniejszej sprawy była zasadność zgłoszonych przez odwołującą I. S. roszczeń o przyznanie zasiłku chorobowego oraz zasiłku opiekuńczego za sporne okresy.

Ustaleniu przez Sąd podlegało zatem czy zasiłek macierzyński wyłącza dobrowolne ubezpieczenie chorobowe, a następnie wymusza na odwołującej konieczność złożenia ponownego wniosku o objęcie dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym.

Odwołująca I. S. od dnia 4 września 2015r. prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 11 ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tj. Dz.U. z 2017r., poz. 1778; dalej jako ustawa systemowa) osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą może podlegać dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu na swój wniosek. Jeśli chodzi o podleganie dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, to art. 14 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wskazuje, że objęcie tym ubezpieczeniem następuje od dnia wskazanego we wniosku o objęcie nim, jednak nie wcześniej niż od dnia, w którym wniosek został zgłoszony. Ubezpieczenie to ustaje zaś albo od dnia wskazanego we wniosku o wyłączenie z tego ubezpieczenia, albo od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego, za który nie opłacono w terminie należnej składki, albo też od dnia ustania tytułu podlegania tym ubezpieczeniom (art. 14 ust.2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Za okres opłacania składek uważa się także okres pobierania wynagrodzenia za czas niezdolności do pracy wskutek choroby lub odosobnienia w związku z chorobą zakaźną oraz zasiłków (art. 14 ust. 3 tej ustawy).

W niniejszej sprawie bezspornym było, iż odwołująca się podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu przed wypłatą zasiłku macierzyńskiego, który pobierała w okresie od 19 czerwca 2017r. do 17 czerwca 2018r. Według stanowiska organu rentowego przez okres pobierania zasiłku macierzyńskiego odwołująca się nie podlegała już temu ubezpieczeniu, mimo że nie wyrejestrowała się z dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. W ocenie pozwanego podstawą dla przyjęcia takiego stanowiska jest regulacja z art. 9 ust. 1c ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którą osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą, spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnymi i rentowymi z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego. Mogą one jednak dobrowolnie na swój wniosek być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowym także z pozostałych, wszystkich lub wybranych, tytułów.

W ocenie Sądu brak jest jednak podstawy do uznania, że pobieranie zasiłku macierzyńskiego ma automatycznie skutkować ustaniem dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, którego tytułem było prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej. Należy tu przywołać słuszny pogląd orzecznictwa, zaprezentowanym w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 13 lutego 2018 roku, sygn. akt II UK 698/16, zgodnie z którym pobieranie zasiłku macierzyńskiego nie powoduje ustania dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą, chyba że spełnione zostaną przesłanki ustania tego ubezpieczenia z art. 14 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. Sąd Najwyższy słusznie podkreślił, że o dobrowolnym ubezpieczeniu chorobowym decyduje sam zainteresowany (ubezpieczony), zaś regulacja z art. 14 ustawy systemowej jest regulacją zamkniętą, co oznacza, że tylko ona zawiera możliwości ustania ubezpieczenia chorobowego. Jednocześnie nie można uznać, że zasiłek macierzyński powoduje ustanie dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego na podstawie art. 14 ust. 2 pkt 3 ustawy systemowej, bo ustanie tytułu podlegania ubezpieczeniu chorobowemu należy rozumieć jako zaprzestanie działalności gospodarczej (art. 3 pkt 1 ustawy zasiłkowej oraz art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 13 pkt 4 ustawy systemowej). Słusznie SN podkreślił też, że nie ma podstaw do różnicowania w aspekcie takiej samej sytuacji prawa osoby prowadzącej działalność gospodarczą, gdy zgłosiła się wcześniej do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego, nie zlikwidowała działalności (nie wyrejestrowała) i nadal ma zamiar jej prowadzenia po okresie zasiłkowym. Powyższy pogląd został również potwierdzony w wyroku SN z dnia 17 kwietnia 2018 roku, sygn. akt I UK 73/17, w którym SN wskazał, że nie można

stwierdzić, że zasiłek macierzyński powoduje ustanie dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego na podstawie art. 14 ust. 2 pkt 3 ustawy systemowej, bo ustanie tytułu podlegania ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz chorobowemu należy rozumieć jako zaprzestanie działalności gospodarczej. Zasiłek macierzyński nie oznacza więc ustania tytułu podlegania ubezpieczeniom społecznym.

Sąd rozpoznający niniejszą sprawę zgadza się z powyższymi poglądami.

Reasumując więc sam fakt pobierania zasiłku macierzyńskiego nie skutkuje on ustaniem prowadzenia działalności gospodarczej przez odwołującą się. Skoro nie zaszły też żadne inne przesłanki do ustania jej podlegania dobrowolnemu ubezpieczeniu, to należy przyjąć, że po zakończeniu okresu pobierania zasiłku macierzyńskiego odwołująca się była nadal objęta dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym. Nie musiała ona dokonywać kolejnego zgłoszenia do tego ubezpieczenia.

Wobec uznania, że odwołująca I. S. po zakończeniu pobierania zasiłku macierzyńskiego nadal podlegała dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu, Sąd uznał, iż jej odwołania zasługiwały na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze, Sąd zmienił decyzję z dnia 31 października 2018r. w ten sposób, że przyznał odwołującej prawo do zasiłku chorobowego za okres od 01 października 2018r. do 05 października 2018r., zmienił decyzję z dnia 22 października 2018r. w ten sposób, że przyznał odwołującej prawo do zasiłku opiekuńczego za okres od 17 września 2018r. do 21 września 2018r. oraz zmienił decyzję z dnia 10 października 2018r. w ten sposób, że przyznał odwołującej prawo do zasiłku chorobowego za okres od 03 września 2018r. do 7 września 2018r.

(...)